

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44

гр. Кюстендил, 20.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Др. Богоева

Членове: Евгения Хр. Стамова
Веселина Д. Джонева

като разгледа докладваното от Евгения Хр. Стамова Въззивно частно гражданско дело № 20211500500300 по описа за 2021 година

Производството е по възражения вх.№266568/25.06.2021г. подадено от СТ. ИВ. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес и местожителство с.Яхиново, ул.“П.Р.Славейков“№3, Община Дупница, обл.Кюстендил във връзка със заповед за изпълнение на парично задължение издадена по ч.гр.д.№4294/2011г. Във възражението се сочи, че посочената заповед за изпълнение е издадена в полза на „С.Г.Груп“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“България“№111, бл.А, ет.4, ап.12 за следните суми:55.19 лв- главница по договор за мобилни услуги от 05.06.2005г., 44.74 лв- мораторна лихва за периода 05.07.2005г. до 13.12.2011г., законна лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението – 16.12.2011г. до окончателното изплащане на вземането и разноси в размер на 145 лв.Длъжникът заявява, че е узнал за образуваното изпълнително производство едва след наложена възбрана от ЧСИ на принадлежащ му и ползван от него недвижим имот, което е станало с акт №13, т.І, дв.вх.р-р 205 от 26.01.2021г. от ЧСИ Сия Халваджова, при това имотът му е възбранен без да е получавал съобщение, покана, препис от изпълнителен лист, заповед за изпълнение или какъвто и да било документ с който е уведомен, че има някакви задължения към „С.Г.Груп „ ООД, и то по дело образувано още през 2015г.Заявява, че по ч.гр.д.№4294/2011г. е депозирал възражение по реда и в срока по чл.414 ГПК на 02.07.2012г., което не е придвижено и на кредитора не е указано да си предяви иск за установяване на вземането.Заповедта за изпълнение не му е връчена, поради което за него е странно как заявителят се е снабдил с изпълнителен лист и то в оригинал и е образувал изпълнително дело, при условие, че при подадено възражение и то в срок, съда не е следвало да издава изпълнителния лист, като предприеме действия съгласно приложимите норми на ГПК.Поради подаденото възражение и факта, че не е бил търсен след това, решил, че случая е приключен.Оспорва съществуване на задължения както към Космо България Мобайл така и към С.Г.Груп и не е уведомяван за направена цесия между тях.Оспорва

надлежно връчване на заповедта за изпълнение. Прави възражение за погасяване на вземането поради изтекла давност, както следва от разпоредбата на чл.117, ал.2 ЗЗД - позовавайки се на Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по т.д.№2/2013г. на ОСГТК на ВКС, развива тезата, че прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ- насочване на изпълнението чрез налагане на заповед или възбрана, присъединяване на кредитора, възлагане на вземане за събиране или вместо плащане, извършване на опис и оценка на вещи, назначаване на пазач, насрочване и извършване на продан и т.н- до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица, както, че не са такива действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучване на имуществено състояние на длъжника, извършване на справки, набавяне на документи, книжа и др.назначаване на експертиза за определяне непогасения остатък от дълга, извършване на разпределение, плащането въз основа на влязло в сила разпределение и др. След справка чрез ЧСИ Милена Джоргова установил, че делото е било прекратявано по „перемция“, докато не попадне на последния съдебен изпълнител – Сия Халаджова, която е образувала изпълнително дело погасвайки разпоредбите на ГПК досежно подсъдността, давността, задължението за изпращане на покана, съразмерност и редица др. Нарушаване на принципа на съразмерността обосновава с разпоредбата на чл.442а от ГПК , като това нарушение се сочи и като друго основание за незаконосъобразност на действията на съдебния изпълнител. Искането е да бъде прието възражение срещу заповедта за изпълнение и да се укаже на РС – Дупница да продължи делото с изпращане на указания по чл.415, ал.1 ГПК. В жалбата се съдържа и искане за даване на указания на РС – Дупница за произнасяне по искане за спиране изпълнението на заповедта за изпълнение, сумите дължима на основание на която са погасени по давност още преди подаване на заявлението по което е образувано делото, по която е издадена.

С.Т. е подал и частна жалба срещу разпореждането за издаване на изпълнителен лист. Заявява, че в срок е подал възражение срещу заповед за изпълнение, издадена съгласно чл.410 ГПК, но същото не е надлежно приложено и е издаден изпълнителен лист, станал повод за образувано изп.д.№2161/2015 на ЧСИ Сия Халаджова, с район на действие района на СГС. Преповторени са изложените във възражението доводи във връзка с узнаване на образуваното изпълнително производство. Оспорва наличието на предпоставките на чл.415 и чл.407 ГПК, както поради това, че заповедта за изпълнение не е влязла в сила, така и поради това, че вземането е погасено поради изтекла давност прави искане за отмяна на разпореждането, с което е издаден изпълнителен лист, при невлязла в сила заповед за изпълнение срещу която в срок е подадено възражение по реда на чл.414 ГПК, като са преповторени доводите във връзка с бездействието на съда по придвижване на подадено срещу издадената заповед за изпълнение възражение и за нарушение на т.нар. принцип на съразмерност.

Доказателства не са посочени.

Отговор по подаденото възражение е подаден от „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК 205942517

представлявано от Юлиан Цампаров, в качеството на универсален правопреемник на „С.Г.Груп“ ЕООД, чрез адв.В.. Ответникът твърди, че срещу длъжника е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, по гр.д.№429/2011г. на РС – Кюстендил.При редовно връчване, заповедта е влязла в сила и е издаден изпълнителен лист.Първоначално делото е било образувано под №1585/2012г. по описа на ЧСИ Йордан Ценов, рег.№784.Впоследствие по молба на вискателя изпълнително дело №1585/2012г., рег.№784 е било предадено на ЧСИ Ани Янакиева рег.№747, където делото е било образувано под №5051/2012г, а по късно предадено на ЧСИ Сия Халаджова, рег.№863.Посочил е, че и трите изпълнителни дела са образувани въз основа на изпълнителния лист, издаден по гр.д.№4294/2011г. като за това С.Т. е уведомен от близо 10 години лично.Позовава се на заверен препис от ПДИ с изх. №17508/08.06.2012г. по изп.д.№158%/2012г., ведно с обратна разписка, получена лично от длъжника, отговор на запорно съобщение с изх.№159 от 26.06.2012г. от Юробанк, от което е видно, че още на 26.08.2012 г. е наложен запор върху вземането по банкова сметка на С.Т., отговор на запорно съобщение с изх.№43306/21.06.2012г. от Райфайзен Банк, от което е видно, че още през 2012г. е наложен запор на банковата сметка на С.Т., запорно съобщение с изх.№24107/19.07.2013г. по изп.д.№74602 от 13.06.2016г. по изп.д.№2161/2015г. от което е видно и, че и третият съдебен изпълнител – Халаджова е наложила запор върху трудовото възнаграждение на Т., ведно с обратна разписка, съобщение с изх.№29291/14.06.2018г. по изп.д.№2161/2015г., ведно с обратна разписка, от която е видно, че на 10.06.2018г. на С.Т. лично е връчено съобщение за прехвърляне на изпълнително дело от ЧСИ Янакиева под №5051/2012г. към ЧСИ Халаджова под №2161/2015, запорно съобщение с изх.№29290 от 14.06.2018г. по изп.д.№2161/2015г., от което е видно, че на С.Т. са наложени запори върху вземанията му и спрямо тази банка; запорно съобщение с изх.№66816 от 10.12.2019г. до Жоро Т. 777 ЕООД, от което е видно, че лично С.Т. е получил запорно съобщение от името на работодателя си на дата 15.12.2019г., запорно съобщение с изх.№66818 от 10.12.2019г. по изп.д.№2161 от 2015г., от което е видно, че през 2019г. отново е наложен запор върху банковата сметка в Юробанк България, съобщение за наложена възбрана от 12.01.2021г., от което е видно, че Т. е получил лично на 29.01.2021г. съобщение за наложена възбрана върху имота му.С оглед на изпратени и получени лично от жалбоподателя ПДИ с изх. №17508/08.06.2012г. по изп.д.№1585/2012г.; с изх.№29291 от 14.06.2018г. по изп.д. №2161/2015г., съобщение с изх.№66816 от 10.12.2019г. до Жоро Т. 777 ЕООД, съобщения за наложена възбрана от 12.01.2021г. се оспорват твърденията във възражението, че Т. е узнал за издадената заповед за изпълнение „след 10 години“ и във връзка с това се прави възражение , за недопустимост на искането, като преклудирано поради предявяването му едва след изтичане на законоустановения за това срок.Иска се прекратяване на производството по делото, поради недопустимост и на подадената частна жалба.Поведението на възразилия е определено, като злоупотреба с право , предпоставено от желанието им да осуятят принудителното изпълнение, с неизменното твърдение „ не съм уведомен лично“(поведение толерирано от омбудсмана, който е застъпник само за правата на длъжниците, но не и на другите граждани).Ответникът претендира разноски, представляващи платено адвокатско възнаграждение в размер на 720.00 лева, за отговор на

възражение по чл.423 и отговор на частна жалба по чл.407 ГПК.Представени са писмени доказателства и е направено искане за изискване на изпълнително дело №20158630402161 по описа на ЧСИ Сия Халаджова, ведно с прикачените към тях изп.д.№20127840401585 и 20127470405051, от които ще се установи, че длъжникът е разбрал за издадената заповед за изпълнение и не е спазил преклузията в едномесечен срок по чл.423 ГПК.С отговора са представени следните доказателства, за установяване на следните посочени обстоятелства: адвокатско пълномощно,договор за правна помощ и съдействие, акт за регистрация по ЗДДС, заверен препис от ПДИ с изх.№17508/08.06.2012г. по изп.д.№1585/2012г., ведно с обратна разписка, получени лично от длъжника, отговор на запорно съобщение с изх.№159 от 26.06.2012г. от Юробанк , от което е видно, че още на 26.08.2012г. е наложен запор върху вземането по банкова сметка на С.Т., отговор на запорно съобщение с изх.№43306 от 21.06.2012г. от Райфайзен Банк, от което е видно, че още през 2012г. е наложен запор върху банковата сметка на Т., запорно съобщение с изх.№24107 от 19.07.2013г. по изп.д. №5051/2012г. на ЧСИ Янакиева от което е видно, че през 2013г. новият съдебен изпълнител също е наложил запор на вземания на длъжника, запорно съобщение изх.№74602 от 13.06.2016г. по изп.д.№2161/2015г. то което видно, че и третият съдебен изпълнител Халаджова е наложила запор върху трудовото възнаграждение на Т., ведно с обратна разписка, съобщение изх.№20291 от 14.06.2018г. по изп.д.№2161/2015г., ведно с обратна разписка от която е видно, че на 10.06.2018г. на Т. лично е връчено съобщение за прехвърляне на изпълнително дело от ЧСИ Янакиева под №5051/2012г. ЧСИ Халаджова под №2161/2015г., запорно съобщение с изх.№20290 от 14.06.2018г. по изп.д.№2161/2015г. то което е видно, че на С.Т. са наложени запори върху вземанията му и спрямо тази банка, запорно съобщение с изх.№66816 от 10.12.2019г. до Жоро Т. 777 ЕООД от което е видно, че лично С.Т. е получил запорно съобщение от името на работодателя си на дата 15.12.2019г., запорно съобщение с изх.№66818 от 10.12.2019г. по изп.д.№2161/2015г. от което е видно, че през 2019г. отново е наложен запор върху банковата сметка в „Юробанк България“.Съобщение за наложена възбрана от 12.01.2021г., от което е видно, че Т. е получил лично на 29.01.2021г. съобщение за наложена възбрана върху имота му.

В хода на производството всички представени от ответника обратни разписки са оспорени от възразилия – първо поради това, че е нарушена законовата процедура по уведомяване, а втора като непритежаващи подпис на ответник.Във връзка с оспорването са изискани оригинали на покана за доброволно изпълнение по ИД PS20127840401585 изх. №17508/08.06.2012г. до С.Т., обратна разписка ИД PS100001UYE7;запорно съобщение по ИД 20158630402161 изхV№29291/14.06.2018г., и обратна разписка 7200015146280, както и запорно съобщение до „Жоро Т. 777“ ЕООД, изх.№66816/10.12.2019г., съобщение за налагане на запор 66819/10.12.2019г. и обратна разписка с баркод 9100023452729, които са свързани с уведомления до С.Т. по образувано ИД за суми, предмет на оспорваната заповед за изпълнение.Оригинали на посочените документи от съдебния изпълнител не са представени, предвид разпоредбата на чл. 23, ал.3 и ал.4 ЗЧСИ -изнасянето на дела или документи от служебния архив извън кантората от компетентни органи се извършва само чрез копие и въз основа на писмен акт на съдия или прокурор. Заверените от частния

съдебен изпълнител копия на дела и документи се предават срещу подпис на изрично и поименно посочено в акта длъжностно лице. Оригиналите на съхраняваните в служебния архив изпълнителни листове и ценни книжа могат да се изнасят извън кантората в случаите на изрично разпореждане по ал. 3 само лично от частния съдебен изпълнител, като експертиза може да се извършва само в негово присъствие.

Съдът е оставил без уважение искане за назначаване съдебно – почеркова експертиза, касаеща оспорените документи.

Съгласно чл.423, ал.1 ГПК – в едномесечен срок от узнаването на заповедта за изпълнение длъжникът, който е бил лишен от възможност да оспори вземането, може да подаде възражение до въззивния съд, когато:

1. заповедта за изпълнение не му е била връчена надлежно;
2. заповедта за изпълнение не му е била връчена лично и в деня на връчването той не е имал обичайно местопребиваване на територията на Република България;
3. длъжникът не е могъл да узнае своевременно за връчването поради особени непредвидени обстоятелства;
4. длъжникът не е могъл да подаде възражението си поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могъл да преодолее.

Едновременно с възражението длъжникът може да упражни и правата си по [чл. 413, ал. 1](#) и [чл. 419, ал. 1](#).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 1.03.2008 г.) Подаването на възражение пред въззивния съд не спира изпълнението на заповедта. По искане на длъжника съдът може да спре изпълнението при условията на [чл. 282, ал. 2](#).

(3) (Нова - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 1.03.2008 г.) Съдът приема възражението, когато установи, че са налице предпоставките по ал. 1. Ако възражението бъде прието, изпълнението на издадената заповед по [чл. 410](#) се спира. Когато възражението е прието, съдът разглежда и подадените с възражението частни жалби по [чл. 413, ал. 1](#) и [чл. 419, ал. 1](#). Когато възражението е прието, защото не са били налице предпоставките на чл. [411, ал. 2, т. 3 и 4](#), съдът служебно обезсилва заповедта за изпълнение и издадения въз основа на нея изпълнителен лист.

(4) (Нова - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 1.03.2008 г.) Разглеждането на делото от първоинстанционния съд продължава с указания по [чл. 415, ал. 1](#). В това производство съдът разглежда и подаденото с възражението искане по [чл. 420, ал. 2](#).

Във връзка с релевантните за произнасяне на съда въпроси: кога длъжникът е узнал заповедта за изпълнение, и лишен ли е бил от възможността да оспори вземането предвид осъществяване на някое от изброените обстоятелства, по делото са налице изброените по горе, представени от ответника, като част от изп.д.№2161/2015г. по описа на ЧСИ Сия Халаджова идентични с представените на съда, заверени ксерокопия от материалите по същото изп.дело, както и заверени ксерокопия от материалите по гр.д.№4294/2011г. –

придружено от акт за унищожаване.

Въпросните материали, като част от гр.д.№4294/2011г. представляват ксерокопия от заявление 19083/16.12.2011г., подадено от „С.Г.Груп“ ООД, ЕИК *** срещу СТ. ИВ. Т., ЕГН ***** от .Яхиново, по чл.410 ГПК, съдържащо искане за издаване на заповед за изпълнение за дължими от длъжника суми, за парично вземане, индивидуализирано в т.9, за сума 55.19 лв – главница и 44.74 лв, лихва за забава(в т.9 са посочени периоди на начисляване на лихви , а целия период започва на 05.07.2005г.и приключва на 13.12.2011г., както и за законна лихва върху сумата 99.93 лева, разноси 125.00 лева, от които 25.00 лв- държавна такса и 120 лв. разходи за адвокатско възнаграждение.

Заявлението е по образец съгласно НАРЕДБА № 6 от 20.02.2008 г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство.В същото е обективизирано искане за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист.

По така подаденото заявление е постановена на 27.12.2011г. заповед №(не е посочен) за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК (по образец – бланка съгласно приложените към Наредбата) – разпоредено е плащане от длъжника на кредитора на посочените, претендирани, като главница и мораторни лихви суми, както и законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението – 16.12.2021г. до окончателното изплащане на вземането.Разпоредено е и плащане на разноси 145.00 лева – от които 25.00 лв. държавна такса и 120 лв.адв.възнаграждение.В поле 12 заявлението са изложени обстоятелства, от които произтича вземането: заявителят е цесионер и собственик на вземания, прехвърлени му от „Космо България Мобайл“ ЕАД – с прехвърляне на вземания по договор за мобилни услуги и анекси към него с период от 2001г.Посочен е и номер на договора за мобилни услуги – към „КБМ“ ЕАД, оператор с търговска марка „Глобул“ С №М00511194/05.06.2005г.

В справка относно изпратени съобщения, фигурира отбелязване за изпратено съобщение на 03.01.2012г., връчено на 06.01.2012г. както и за влизане на заповедта в сила на 24.01.2012.

Със заявление, по образец съгласно чл.414 ГПК регистрирано с вх.10800/02.07 СТ. ИВ. Т. декларира, че не дължи описаната в поканата за доброволно изпълнение сума.Заявлението е с дата 02.07.2012г., а номера на делото по което е издадена заповед за изпълнение е 4294/2011г.

В служебна бележка издадена от Ив.Айдарова – секретар в ДнРС е удостоверено, че в представеното ч.гр.д.№4294/2011г. се съдържат ксерокопия на документите, резпечатки от електронната папка, създадена в САС „Съдебно деловодство“, както, че делото е унищожено с Акт за унищожаване на неценни документи с изтекъл срок на съхранение, издадена на 14.11.2019г. и утвърден с председателя на ДнРС.

Представено е копие от акта за унищожаване, съдържащ информация за много унищожени дела.Изрично в акта е уточнено, че документите не са обект на Националния

архивен фонд.

Изпълнително дело №20158630402161 е образувано по изпращане от друг съдебен изпълнител.

Неразделна част от това изпълнително дело изп.д.№20127840401585 образувано на 04.05.2012г. , по описа на ЧСИ с рег.№784 на КЧС, в което се съдържа изпълнителен лист издадена на 13.02.2012г., по ч.гр.д.№4294/2011г. по описа на РС – Дупница.изпълнителния лист съдържа осъдителен диспозитив за осъждане на С.Т. да заплати на „С.Груп“ ООД сумите, оспорвани в настоящото производство.Посочено е ,че изпълнителният лист е издаден в полза на „С.Г.Груп“ ООД.

В това изпълнително производство е приложена покана за доброволно изпълнение изх.№17508/08.06.2012г. до С.Т. , в която е посочена, като дължима сума 678.43 лв- главница 55.19 лв., 2.95 лв. законна лихва за периода 16.12.2011г. до 22.06.2012г., 44.74 лв. – неолихвяеми вземания (мораторни лихви 14.00 лв. присъдени разноски, 240.00 лв- разноски по изпълнителното дело, 190.55 лв. Такси по Тарифа към ЗЧСИ, дължими към 22.06.2012г.За удостоверяване връчване на поканата в изпълнителното дело е приложено известие за доставяне ИД ПС 100001КСЕ 7, според отразеното в която съобщението е получено лично от С.Т. на 19.06.2012г.

В отговор на отправени от съдебния изпълнител заповрни съобщения са получени отговори относно липса на налични парични средства по банкови сметки.

В образуваното по – късно ново изпълнително дело от значение е съобщение изх. №73028/08.06.2016г. до Стоян Т. – покана за доброволно изпълнение, съдържащо уведомление за прехвърляне на делото, и относно размер на дължимите суми 678.43 лева, от които главница 55.19 лв, законна лихва в размер на 2.95 лв, за периода 16.12.2011г. – 22.06.2021г., 44.74 лв. неолихвяеми вземания(мораторни лихви , обезщетения и т.н.) 145.00 лв, присъдени разноски,240.00 лв-.,разноски по изп.дело и 190,55 лв. такси по Тарифа към ЗЧСИ, дължими към 22.06.2012г.Посочено е че сумите са дължими на основание изпълнителен лист, издаден на 13.02.2012г. на основание решение по ч.г.д.№4294/2011г. на Районен съд – Дупница.Налице е покана до длъжника за доброволно изпълнение на задължението в двуседмичен срок.Сочат се наложен заповри върху движими вещи, банкови сметки, недвижим имот.Насрочен опис и оценка на заповирани вещи, други изпълнителни действия, съобразно постановеното в изпълняемия акт или характера на изпълнителния способ.

Със заповрно съобщение изх.№74062/13.06.2016г. отправено до „Вива 86“ ООД е наложен заповр върху трудовото възнаграждение на СТ. ИВ. Т. за заплащане на суми, въз основа на издаден по ч.г.д.№4294/2011г. изпълнителен лист: 776.91 лв, от тях 55.91 лв- главница, 25.53 лв. – законна лихва за периода 16.12.2011г.-27.06.2016г., 44.74 лв- неолихвяеми вземания , 145.00 лв- присъдени разноски. 240.00 лв- разноски по изп.дело и такси и разноски ТТРЗЧСИ 266.45 лв.За удостоверяване връчване на това съобщение е представено известие – обратна разписка 6100014001752, връчено на 22.06.2016г.Няма данни за изпълнение на заповра.

В протокол за предадени пратки „М и М Експрес“ ООД, удостоверяват пратка 6100014001751 – сменен адрес. Обратна разписка на „М и МБ Експрес“ ООД е свързана с връчване на съобщение №73028/08.06.2016г. изпратено до Стоян Тарзийски, касаещо отново изпълнение на задълженията по процесния изпълнителен лист. В обратната разписка изрично е посочен този изх. № на съобщение.

Същото се отнася и до съобщение изх. №80047/24.06.2016г. отправено до С.Т., което според отразено в Протокол не е връчено с обратна разписка с № 6100014001375(представена по делото) – върната пратка, поради изчерпване на опити за доставка.

В писмо изх. №3С-02-21568/1/20.07.2016г. от Банка Пиреос България АД се сочи, че е наложен запор върху банкова сметка на С.Т. в Банката – в отговор на съобщение изх. №73961/08.06.2016г.

Изпратени са запорни съобщения до „Райфайзенбанк България“ ЕАД изх. №102944/01.08.2016г.(получено вх. №82846/09.08.2016г.), до Стоян Т. – няма данни за връчването му, изх. №104575/02.08.2016г., друго до „Банка Пиреос България“ АД изх. №102927/01.08.2016г. получено на 18.08.2016г., вх. № 3С -03-28364, №102952/01.08.2016г. до „Юробанк България“ АД – получено на 12.08.2016г. №105390, изх. №102952/01.08.2016г. до „Юробанк България“ АД,, до С.Т. изх. №104575/02.08.2016г., - няма данни за връчване.

Съгласно писмо изх. №3С-03-28364/1- вх. №128007/07.10.2016г. „Банка Пиреос България“ АД уведомява за наложен запор на сметка и липсващи парични средства.

С молба вх. №81719/29.08.2017г. адв. Герова прави искане за извършване на справка за имущественото състояние на длъжника.

Изискана е информацията относно релевантните обстоятелства(л.39-л.44 от д.)

Със съобщения изх. №29290/14.06.2018г. до „Алианц. България“ АД - е наложен запор върху сметки – получено на 19.06.2018г. – няма данни изпълнен ли е запора, относно налични парични средства.

Съобщение изх. №29291/14.06.2019г. е отправено до С.Т. – съобщението съдържа информацията относно преобразуването изп.д., въз основа на заповед за изп. и изп.лист, издадени по чл.410 ГПК по гр.д. №4294/2011г. Посочени са дължими суми. Представено е известие – обратна разписка 7100015146280/10.06.2018г., относно връчване на съобщение 23291/18(номерът на съобщението е посочен в обратната разписка). Посочената дата на връчване е 10.06.2018г., посочени са имената на С.Т. и е налице подпис.

С писмо изх. №11-03-6361/22.06.2018г. получено от съдебния изпълнител на 27.06.2018г. е отбелязано, че по сметка на Т. няма авоар.

Съобщение изх. №29292/14.06.2018г. до „С.Г.Груп“ ООД касае уведомяване за наложен запор.

Следва нова молба от Герова изх. №47378/07.08.2019г. справка относно налични банкови сметки и налагане на запор върху банкови сметки.

Справки и резултата от тях са посочени на л.51-л.57 от д.

С изх.№66818/10.12.2019г. е запорно съобщение до „Юробанк България“ АД – посочен изп.лист, на основание заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д№4294/2011г.Съобщението е получено от Банката на 12.12.2018г.

Запорно съобщение изх.№66816/10.12.2019г. до „Жоро Т. 777“ ЕООД – посочени изп.лист по чл.410 ГПК по ч.г.д.№4294/2011г. , дължими суми , визиран е запор върху трудовото възнаграждение на длъжника С.Т..

Следващото съобщение до С.Т. е с изх.№66819/10.12.2019г. ,изпратено по поща.Съгласно обратна разписка 9100023452729 това съобщение е връчено на 15.12.2019г.- посочени са имената на С.Т. и е налице и подпис.

Съобщение до „Юробанк България“ АД е регистрирано с изх.№69314/19.12.2019г. , получено на 13.12.2019г. изх.№ 1111155778.

На л.65- л.80 от делото са приложени справки за лице, искане за препис от вписани актове до СВ, нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот №86, том VI, рег. №9478, дело 1011/2007г., договор за доброволна делба недвижим имоти №15, том II, рег. №2301/30.05.2008г., сметка, справки за настоящ адрес, за актуално състояние на действащите трудови договори.С изх.№1311/12.01.2021г. е искане за вписване на възбрана до СВ и постановление за налагане на възбрана от 12.01.2021г., относно находящ се в с.Яхиново, недвижим имот.

Съобщение за наложена възбрана е изпратено до Стоян Терзийска с изх. №1314/12.01.2021г., връчено на 29.01.2021г. – обратна разписка)8100 014537078 – прави впечатление баркод на обратна разписка, който не е идентичен с баркода наличен върху приложеното постановление.В обратната разписка има подпис и дата.Касае се за наложена възбрана по отношение на ¼ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 87727.203.186, находящ се в с.Яхиново, общ.Дупница, по КKKP, одобрена със заповед №300-5-58/05.08.2004г. на ИД на АК, състоящ се от 912 кв.м. и посочени в Постановлението, находящи се в този имот сгради.

Всички документи са в ксерокопия.

С оглед разпоредбата на чл.423, ал.1 ГПК и установените по делото, описани обстоятелства, съдът прецени подаденото възражение за недопустимо.Съображения:

Както става ясно от текста на чл.423, ал.1 ГПК във вр. с чл.423, ал.1 т.1 ГПК - за да бъде разгледано по същество, възражението следва да е подадено в 1 – месечен срок от узнаване на заповедта.Сравнението между двата текста обосновава извод, че узнаването не е предпоставено от надлежно връчване на заповедта – ненадлежното връчване на заповедта е основание възражението да бъде прието.Преди да бъде прието възражението, длъжникът е следвало да узнае заповедта и в 1- месечен срок да се възползва от правото да възрази.

От изявленията в подаденото възражение и в хода на производството става ясно, че длъжникът не отрича факта, че е подал възражение по чл.411 ГПК срещу издадената заповед за изпълнение, за което свидетелства представената разпечатка от електронното досие на гр.д.№4294/2011г., към момента унищожено.

Развитата теза относно обстоятелствата при които е подадено възражението – справка по друго дело, по повод на която узнава за воденото производство и издадената заповед при което е написано и подадено възражението не може да обоснова извод, че заповедта не е узната.Липсват доказателства за установяване на посочените факти.

Такова поведение не е изключено, но все пак изявлението в подаденото възражение, обективизирано в бланка, в текста на която изрично се сочи изпълнение, въз основа на заповед за изпълнение и е посочена разпоредбата на чл.414 ГПК, като основание за подаването му недвусмислено сочи за знание относно наличието на съдебен акт - -заповед за изпълнение, номера на делото по което е постановен и възражение срещу плащане на посочена в покана за доброволно изпълнение сума.Явства знание и за съществуваща покана за доброволно изпълнение, за връчване на която е представена обратна разписка, която е оспорена. Съгласно чл.360, ал.7 ЗСВ -цялото или част от електронното дело може да се възпроизвежда в необходимия брой документи на хартиен носител със значението на официални преписи след заверка от служител, овластен от административния ръководител на съответния орган на съдебната власт.В ЗСВ липсва норма изключваща доказателствената стойност на документите при унищожаване на делото.Такава съдът не намери и в Правилника за администрацията.Съгласно чл.65, ал.2 от Правилника за администрация - базата данни от деловодните програми се архивира и съхранява по ред и при условия, определени за работа с електронни документи.Действаща Наредба с такъв предмет съдът не открива.

С.Т. заявява в подаденото възражение, че по попов издадената по ч.гр.д.№4294/2011г. заповед за изпълнение, на 02.07.2012г. е подал възражение по заявление, по образец.Възражението е подадено няколко месеца след издаване на заповедта.Следователно считано от 02.07.2012г. в 1- месечен срок той е могъл да подаде възражение по чл.423 ГПК, предвид твърдението ,че заповедта не му е връчена надлежно и доколкото е лишен от възможността да оспори вземането.Този срок не е спазен поради което възражението не може да бъде разгледано по същество.

Не само поради недопустимостта на възражението но и поради недопустимост в това производство не могат да бъдат разгледани доводи, основаващи се на погасяване на вземането поради изтекла давност, нарушаване на принципа на съразмерността обоснована с разпоредбата на чл.442а от ГПК .Няма как да бъдат разгледани и не са представени доказателства за изложените в хода по същество обстоятелства(относно възникнали непредвидени обстоятелства като пречка за своевременно подаване на възражението).

По частна жалба срещу разпореждането за издаване на изпълнителен лист.Заявява, че в срок е подал възражение срещу заповед за изпълнение, издадена съгласно чл.410 ГПК, но същото не е надлежно приложено и е издаден изпълнителен лист, станал повод за образувано изп.д.№2161/2015 на ЧСИ Сия Халваджова, с район на действие района на СГС.

Според текста на чл.423 ал.3 ГПК приемането на възражение е предпоставка за разглеждане на жалба срещу заповедта за изпълнение по чл.413 ал.1 ГПК – издадената заповед е такава по чл.410 ГПК и подлежи на обжалване само в частта за разноските.

В глава XXXVIII от ГПК липсва разпоредбата, прогласяваща, че издаденият, въз

основа на влязла в сила заповед за изпълнение изпълнителен лист не подлежи на обжалване. В чл.404, ал.1 т.1 от ГПК влязлата в сила заповед за изпълнение е самостоятелно основание за издаване на заповед за изпълнение, а посочването на този акт в общите правила, обосновава приложимост на същите в производството по издаване на изпълнителен лист по заповед за изпълнение.

Предвидено е, че това става след подадена писмена молба, до съда, който е издал заповедта за изпълнение.

Според общите правила разпореждането с което се уважава или отхвърля изцяло или отчасти молба за издаване на изпълнителен лист, може да се обжалва с частна жалба, в дмуседмичен срок, който за молителя тече от връчване на заповедта, а от ответника – от връчване на поканата за доброволно изпълнение. Обжалването на разпореждането не спира изпълнението – чл.407, ал.1 и ал.2 ГПК.

Разпореждане за издаване на изпълнителен лист сред представените материали, като част от унищоженото ч.гр.д.№4294/2011г. липсва – следователно жалбоподателят не може да защити правата си по този ред.

Изложените доводи следва да бъдат разгледани от гледна точка на недопустимост на издадения изпълнителен лист. Обезсилване на изпълнителен лист в ГПК е предвидено в чл.415, ал.1 т.5 ГПК – когато след дадени указания, заявителят не представи доказателства, че е предявил иск в посочения срок, съдът обезсилва заповедта за изпълнение и изпълнителния лист, издаден по чл.418 ГПК и в чл.433, ал.1 т.3 ГПК като основание за прекратяване на изпълнителното производство – когато изпълнителният лист бъде обезсилен.

Приема се, че изпълнителният лист се обезсилва, когато се разкрие, че изпълняването право, за което е издаден ИЛ не е съществувало или впоследствие се е погасило(чл.433 т.7 вр. с чл.439 и чл.440 ГПК).

При постановено съдебно решение в отсъствие на искова молба – решението би било нищожно евент. недопустимо.

По аргумент от чл.5 ГПК съдът приема, че при отсъствие на молба за издаване на изпълнителен лист, разпореждане за издаване на изпълнителен лист то издадения изпълнителен лист е нищожен и следва да бъде обезсилен. За целта би трябвало да бъде подадена искова молба с предмет прогласяване нищожността на изпълнителния лист по арг. от чл.279, ал.2 ГПК.

С оглед неоснователността на подадените от Т. жалби и разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК – деловодни разоски на същия не се следват. С оглед разпоредбата на чл.78, ал.2 ГПК дължими са такива на насрещната страна, възлизащи на 720.00 лева – платено адв.възнаграждение с ДДС(предвид данни за регистрация на адвоката по ДДС).

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражение с вх.№266568/25.06.2021г. с правно основание чл.423, ал.1 ГПК подадено от СТ. ИВ. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес и местожителство с.Яхиново, ул.“П.Р.Славейков“№3, Община Дупница, обл.Кюстендил във връзка със заповед за изпълнение на парично задължение без номер издадена на 27.11.2011г. по ч.гр.д.№4294/2011г. по описа на Дупнишкия районен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба с вх.№266569/25.06.2021г. срещу разпореждане за издаване на изпълнителен лист по ч.гр.д.№4294/2011г.

ПРЕКРАТЯВА производството по в.ч гр.д.№300/2021г. по описа на Кюстендилския окръжен съд.

ОСЪЖДА СТ. ИВ. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес и местожителство с.Яхиново, ул.“П.Р.Славейков“№3, Община Дупница, обл.Кюстендил да заплати на „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК 205942517 със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“България“№111, бл.А, ет.4, ап.12 представлявано от Юлиан Цампаров, в качеството на универсален правопреемник на „С.Г.Груп“ ЕООД разноси за производството възлизиаци на 720 лева – за платено адвокатско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване от страните с частна жалба пред Софийския апелативен съд в 1 – седмичен срок от връчването му - чл.274, ал.2. пр.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____